

Ավետիք Իսահակյան

Որսկան ախպե՛ր, սարեն կուգաս

- «Որսկան ախպե՛ր, սարեն կուգաս,
Սարի մարալ կը փընտրես.
Ասա՛, յարա՞ք դուն չը տեսար
Իմ մարալըս, իմ բալես.

Դարդի ձեռքեն սարերն ընկավ,
Իմ արես, իմ բալես.
Գըլուխն առավ, քարերն ընկավ
Իմ ծաղիկըս, իմ լալես»...

- «Տեսա, քորի՛կ, նըխշուն բալեդ
Կարմիր-կանանչ է կապեր,
Միրած յարի համբուրի տեղ
Սըրտին վարդեր են ծըլեր»:

- «Որսկան ախպե՛ր, ասա, յարաք
Ո՞վ է հարսը իմ բալիս,
Ո՞վ է գրկում չոր գլուխը
Իմ մարալիս, իմ լալիս»:

- «Տեսա, քորի՛կ, դարդոտ բալեդ
Քարն է դըրեր բարձի տեղ.
Անուշ քընով տար գընդակն է
Կըրծքում գըրկեր յարի տեղ:

Սարի մարմանդ հովն է շոյում
Ճակտի փունջը մարալիդ,
Ծաղիկներն են վրբան սրգում,
Ագիգ բալիդ, խեղճ լալիդ»...

1902

Բալախանի